

Posudek oponenta na bakalářskou práci Benjamina Lajdy Počátky klasické hudby v Koreji

Benjamin Lajda ve své bakalářské práci zpracoval příchod klasické hudby na Korejský poloostrov a její první podoby v korejském provedení. Stejně jako mnoho dalších moderních, resp. západních, odvětví, klasická hudba byla Korejcům blíže představena na přelomu 19. a 20. století s otevíráním Koreje západním vlivům. Student uchopil téma do tří větších celků, které jsou chronologicky řazeny. V první části představuje samo setkání Korejců se západní klasickou hudbou, v druhé zkoumá přijímání klasické hudby v Koreji, její první adaptace do korejského prostředí, hlavní osobnosti jejího vývoje, první významné skladby ad. Třetí část stručně shrnuje vývoj hudebního vzdělávání v Koreji. V celé práci pozitivně vnímám využití studentovy silné stránky, tedy vlastního hudebního zaměření, díky kterému přináší zajímavý a trochu odlišný pohled na již mnohokrát zpracované období.

Práce je srozumitelná a v zásadě logicky uspořádaná, na oboru se řadí spíše ke kratším pracím. Ke konci, tedy zejména ve třetí kapitole, je znát jistá uspěchanost. Práci by prospělo více času na zpracování. Např. větší pozornost mohla být věnována podkapitolám Porozumění kultur východu a západu (1.4), Vývoj vztahu tradiční a klasické hudby (3.3) a Lidová a elitní hudební tradice (3.4.) Tyto kapitoly mají, jak už nadpisy napovídají, mnoho společného a mohly by vést k hlubšímu zamyšlení nad vnímáním hudby tradiční a moderní, tedy korejské a západní, případně lidové a elitní. Práce je především uchopena z historické perspektivy a jejím hlavním cílem je okolnosti přijímání západní hudby v Koreji popsat. Jako takové by jí prospěl bohatší poznámkový aparát a vysvětlení vícero historických okolností. Jistě zajímavým přínosem by bylo také nahlédnutí do první adaptované hudby samotné.

Literatura je bohatá, zahrnuje i korejské zdroje a zajímavé prameny, např. recenze Homera Hulberta z roku 1901, záznamy z korejského deníku *Tähan mäil sinbo* z roku 1907 nebo přehledy korejských chvalozpěvů H.G. Underwooda. Nicméně jsou využity pouze okrajově a místy chybí hlubší propracovanost, ke které by dopomohlo např. nahlédnutí do oficiálních záznamů aktivit orchestru u dvora a dalších korejských pramenů.

Práce splňuje všechny formální náležitosti, pomocný terminologický slovník považuji za vhodně zvolený vzhledem k obhajobě práce na oboru, který není nijak spjat s hudbou. Stejně tak za užitečné pro obor považuji průběžné vysvětlování a uvádění korejských pojmů úzce spojených s tématem. V práci se opakují podobné gramatické chyby, např. chybná práce s velkými písmeny (západ – ve smyslu západního světa, korejský poloostrov), občasné chyby ve shodě přísudku s podmětem. Místy také chybí v transkripci korejštiny. S citováním a citační normou pracuje správně.

I přes výše zmíněné nedostatky bakalářská práce Benjamina Lajdy **splňuje základní požadavky kladené na bakalářskou práci** a zpracované téma považuji za přínosné oboru. Práci **doporučuji k obhajobě** a navrhuji hodnocení **dobře**.

V Praze, 12.1.2023

Mgr. Karolína Šamánková, oponent práce

Otázky k obhajobě:

1. Uvádíte, že vzdělání v klasické hudbě umožňuje jedinci postup ve společnosti, bylo tomu tak i v začátcích, tedy na přelomu 19. a 20. století před anexí?
2. Jak vnímáte v kontextu práce vztahy mezi hudbou elitní a lidovou, tradiční a moderní?